

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าและหก ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ความมุ่งหมายของการเรียนการสอน ผู้เรียน ผู้สอน วิธีสอน และบทบาทของผู้ปกครองต่อการเรียนของนักเรียน ทั้งมุ่งเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มผู้ปกครองตามระดับการศึกษา สามกลุ่ม คือผู้ปกครอง ป.๑-ป.๓, ผู้ปกครอง ม.ศ.๑-ม.ศ.๖ และผู้ปกครองอนุปริญาขึ้นไป

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าและหก ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน ๑๒ โรงเรียน เป็นจำนวน ๔๗๖ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นแบบกำหนดคำตอบให้เลือก แบบประเมินค่า และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น แบบสอบถามแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน คือ สถานภาพของผู้ตอบและความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในปกครอง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา และความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้ปกครองของนักเรียนประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน ๑๒ โรงเรียน เป็นระยะเวลาประมาณ ๑๖ วัน คือ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๒๒ ถึงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒ และได้รับแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์จากผู้ปกครองจำนวน ๔๗๖ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๑๗

การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่รับมาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบความคิดเห็นโดยทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัยและอภิปราย

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในปกครอง

๑. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับนักเรียนโดยเป็นบิดา รองลงมาได้แก่มารดา ส่วนระดับการศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิตั้งแต่อนุปริญญาขึ้นไปเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวนรองลงมาที่มีการศึกษา ม.ศ.๑-ม.ศ.๖ และจำนวนน้อยที่สุดมีการศึกษา ป.๑-ป.๓

๒. ผู้ปกครองที่มีการศึกษาอนุปริญญาขึ้นไปมีอายุระหว่าง ๔๐-๔๕ ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ส่วนผู้ปกครองที่มีการศึกษา ม.ศ.๑-ม.ศ.๖ และ ป.๑-ป.๓ มีอายุระหว่าง ๓๐-๓๕ ปี เป็นจำนวนมากที่สุด ผู้ปกครองทั้ง ๓ กลุ่มมีอายุอยู่ในช่วง ๕๐ ปีขึ้นไป เป็นจำนวนน้อยที่สุด

๓. ผู้ปกครองที่มีการศึกษา ป.๑-ป.๓ ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเป็นจำนวนมากที่สุด ในขณะที่ผู้ปกครองที่มีการศึกษา ม.ศ.๑-ม.ศ.๖ และอนุปริญญาขึ้นไปใช้ภาษาอังกฤษบ้างเป็นครั้งคราวเป็นจำนวนมากที่สุด โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ปกครองขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของผู้ปกครองด้วย ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า

๔. ผู้ปกครองต่างระดับการศึกษาทั้งสามกลุ่มให้ความสนใจต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนเท่ากับการเรียนวิชาอื่น ๆ เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน รongลงมา ต่างให้ความสนใจต่อวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าการเรียนวิชาอื่น ๆ

๕. ผู้ปกครองที่มีการศึกษา ป.๑-ป.๓ ให้นักเรียนรับผิดชอบตนเองในการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมากที่สุด ในขณะที่ผู้ปกครองที่มีการศึกษา ม.ศ.๑-ม.ศ.๒ และอนุปริญญาขึ้นไปให้ความช่วยเหลือดูแลการทำงานที่บ้านของนักเรียน เป็นจำนวน มากที่สุด จำนวนรongลงมา คือให้นักเรียนรับผิดชอบตนเอง

๖. ผู้ปกครองต่างระดับการศึกษาทั้งสามกลุ่ม เห็นว่านักเรียนใช้เวลาศึกษา ภาษาอังกฤษที่บ้านเฉพาะเมื่อมีการบ้านเป็นจำนวนมากที่สุด จำนวนรongลงมาเห็น ว่านักเรียนศึกษาภาษาอังกฤษที่บ้านอย่างสม่ำเสมอ

๗. ผู้ปกครองต่างระดับการศึกษาทั้งสามกลุ่ม ต่างใช้ภาษาไทยในการพูดคุย กับนักเรียนเป็นจำนวนมากที่สุด มีข้อที่น่าสนใจก็คือผู้ปกครองที่มีการศึกษา ป.๑-ป.๓ จำนวนหนึ่งได้ตอบว่าใช้ภาษาอังกฤษในการพูดคุยกับนักเรียนด้วย ซึ่งผู้วิจัยเข้าใจว่า ผู้ตอบคงหมายความว่าเข้าใจคำภาษาอังกฤษบางคำในการพูดจากับนักเรียน หรือสอน การบ้านภาษาอังกฤษให้แก่เด็กนักเรียน มากกว่าที่จะหมายความว่าพูดคุยกับนักเรียน ด้วยประโยคภาษาอังกฤษ

๘. ผู้ปกครองที่มีการศึกษา ป.๑-ป.๓ คาดหวังต่อผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับปานกลางเป็นจำนวนมากที่สุด ในขณะที่ผู้ปกครองที่มีการ ศึกษา ม.ศ.๑-ม.ศ.๒ และอนุปริญญาขึ้นไปคาดหวังในระดับดี เป็นจำนวนมากที่สุด ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงจะคาดหวังในผลการเรียนของนักเรียนให้อยู่ในระดับสูง มากกว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำ

๙. ผู้ปกครองที่มีการศึกษา ป.๑-ป.๓ พอใจในผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับพอใจมากเป็นจำนวนมากที่สุด และเป็นจำนวนน้อยที่สุดที่ไม่พอใจ ในขณะที่ผู้ปกครองที่มีการศึกษา ม.ศ.๑-ม.ศ.๖ และอนุปริญญาขึ้นไป พอใจในผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับพอใจบ้างเป็นจำนวนมากที่สุด ส่วนจำนวนรองลงมาของผู้ปกครอง ม.ศ.๑-ม.ศ.๖ พอใจในผลการเรียนของนักเรียนในระดับพอใจมาก ในขณะที่จำนวนรองลงมาของผู้ปกครองอนุปริญญาขึ้นไป ไม่พอใจในผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน จะเห็นได้ว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงจะคาดหวังในผลการเรียนของนักเรียนในระดับดี จึงไม่พอใจต่อผลการเรียนตามความเป็นจริงที่นักเรียนได้รับ

๑๐. ผู้ปกครองต่างระดับการศึกษาทั้งสามกลุ่ม ทราบความก้าวหน้าในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนจากสมุดรายงานผลการศึกษา เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวนรองลงมา ทราบจากสมุดทำงานของนักเรียน และจำนวนน้อยที่สุดทราบจากการสอบถามครู ซึ่งแสดงว่าการพบปะติดต่อกันระหว่างครูและผู้ปกครองยังไม่มีมากนัก สมุดรายงานผลการศึกษาจึง เป็นสิ่งเดียวที่ช่วยให้ผู้ปกครองทราบความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนได้มากที่สุด

ส่วนที่ ๒ ความคิดเห็นทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

๑. เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ต่างระดับการศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ในเรื่องต่อไปนี้คือการจะเริ่มสอนภาษาอังกฤษเมื่อใดนั้น ประการแรกต้องคำนึงถึงความพร้อมของโรงเรียน

เป็นสำคัญ ผู้ปกครองทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นต่างกันในระดับมาก ควรกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นการศึกษาทั่วไปของประชาชนทุกคนที่ได้รับการศึกษาระดับมัธยม ผู้ปกครองทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นต่างกันในระดับมาก, ควรจัดวิชาภาษาอังกฤษให้เป็นวิชาเลือกในระดับประถมศึกษา ผู้ปกครองที่มีการศึกษา ป.๑-ป.๓ และอนุปริญญาขึ้นไป เห็นด้วยปานกลาง แต่ผู้ปกครองที่มีการศึกษา ม.ศ.๑-ม.ศ.๖ เห็นด้วยมาก, การจัดการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในปัจจุบันได้ลดคุณค่าทั้งเงินและเวลาของโรงเรียนและนักเรียน ผู้ปกครองทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นต่างกันในระดับปานกลาง การเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาจะทำให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่และแบบแผนประเพณีของเจ้าของภาษา ผู้ปกครองที่มีการศึกษา ป.๑-ป.๓ และ ม.ศ.๑-ม.ศ.๖ เห็นด้วยมาก แต่ผู้ปกครองที่มีการศึกษาอนุปริญญาขึ้นไปเห็นด้วยปานกลาง ค่า X^2 ที่เหลือไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าผู้ปกครองทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่องการเรียนรู้อังกฤษสำหรับสังคมไทย ในปัจจุบันถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เป้าหมายของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยควรแตกต่างกันตามความจำเป็นและความต้องการของผู้เรียนในแต่ละท้องถิ่น และการกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในระดับมัธยม ๑ ในโรงเรียนทุกประเภททั่วประเทศ ส่วนระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองทั้งสามกลุ่มอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

๒. เปรียบเทียบความคิดเห็นควนความมุ่งหมายของการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ต่างระดับการศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ในเรื่องต่อไปนี้ คือ การจัดการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาที่มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างความพอใจให้แก่ผู้ปกครองซึ่งเห็นความจำเป็นของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ผู้ปกครองที่มีการศึกษา ป.๑-ป.๓ และ ม.ศ.๑-ม.ศ.๖ เห็นด้วยมาก แต่ผู้ปกครองที่มี

การศึกษาอนุปริญาขึ้นไปเห็นด้วยระดับปานกลาง, ความมุ่งหมายของการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ควรมุ่งให้ไต่ผลถึงขั้นที่จะใช้ภาษาได้คือสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันตามความสามารถและโอกาส ผู้ปกครองที่มีการศึกษา ป.๑-ป.๓ และ ม.ศ.๑-ม.ศ.๖ เห็นด้วยมาก แต่ผู้ปกครองที่มีการศึกษาอนุปริญาขึ้นไปเห็นด้วยระดับปานกลาง, และการเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา นอกจากเรียนพูดและฟังแล้ว นักเรียนต้องเข้าใจหลักไวยากรณ์ของภาษาอีกด้วย ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษา ป.๑-ป.๓ และ ม.ศ.๑-ม.ศ.๖ เห็นด้วยมาก แต่ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับอนุปริญาขึ้นไปเห็นด้วยระดับปานกลาง ค่า X^2 ที่เหลือไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าผู้ปกครองทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นเหมือนกันในเรื่องผู้สอนควรมุ่งปลูกฝังทัศนคติที่ดีเป็นประการแรก เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์, ความมุ่งหมายของการเรียนภาษาอังกฤษขั้นต้นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ควรเป็นเพียงเพื่อให้นักเรียนรู้จักภาษาอังกฤษง่าย ๆ เท่านั้น และควรมุ่งให้นักเรียนฟังเข้าใจ และพูดได้เหมาะสมแก่วัย ก่อนการอ่านและเขียน ผู้ปกครองทั้งสามกลุ่มเห็นด้วยในระดับมาก

๓. เปรียบเทียบความคิดเห็นคนผู้เรียน

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ต่างระดับการศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ ในเรื่องต่อไปนี้ คือ ผู้เรียนทุกระดับอายุสามารถเริ่มเรียนภาษาอังกฤษได้ผลดีเท่า ๆ กัน ผู้ปกครองที่มีการศึกษา ป.๑-ป.๓ เห็นด้วยมาก แต่ผู้ปกครองที่มีการศึกษา ม.ศ.๑-ม.ศ.๖ และอนุปริญาขึ้นไปเห็นด้วยระดับปานกลาง, การเริ่มเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมตนจะไต่ผลดีกว่า เริ่มเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลายหรือระดับมัธยมศึกษา ผู้ปกครองที่มีการศึกษา ป.๑-ป.๓ และ ม.ศ.๑-ม.ศ.๖ เห็นด้วยระดับมาก แต่ผู้ปกครองที่มีการศึกษาอนุปริญาขึ้นไปเห็นด้วยระดับปานกลาง, การเริ่มเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาจะไต่ผลดีกว่า เริ่มในระดับประถมศึกษา ผู้ปกครองที่มีการ

ศึกษา ป.๑-ป.๓ และอนุปริญาขึ้นไปเห็นด้วยระดับน้อย แต่ผู้ปกครองที่มีการศึกษา
ม.ศ.๑-ม.ศ.๖ เห็นด้วยระดับน้อยอย่างยิ่ง และนักเรียนระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่
มีความสนใจและชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้ปกครองทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นต่างกัน
ในระดับปานกลาง ค่า χ^2 ที่เหลือไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าความคิดเห็น
ของผู้ปกครองไม่แตกต่างกันในเรื่องการเริ่มเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา
ตอนปลายจะไต่ลัดดีกว่า เริ่มในระดับประถมศึกษาตอนต้นหรือระดับมัธยมศึกษา และ
การเรียนภาษาอังกฤษทั้งระดับประถมศึกษาตอนต้นไม่ทำให้เกิดผลเสียต่อการเรียน
ภาษาไทย ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองทั้งสามกลุ่มอยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง
๘. เปรียบเทียบความคิดเห็นค่านูสอน

ค่า χ^2 ที่ได้จาก การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้ปกครองต่าง
ระดับการศึกษาค่านูสอนทุกข้อ ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ แสดงว่า ความคิดเห็นของ
ผู้ปกครองต่างระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้
คือผู้ปกครองทุกกลุ่มเห็นว่าปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น มีสาเหตุสำคัญ
มาจากการขาดแคลนครูสอนภาษาที่มีความรู้ดี ครูเป็นบุคคลสำคัญที่ช่วยให้การเรียนของ
นักเรียนประสบความสำเร็จ คุณสมบัติของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
คือมีความตั้งใจในการสอน มีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ มีประสบการณ์ในการสอน
วิชาภาษาอังกฤษอย่างน้อยหนึ่งปี มีความสามารถในการจัดกิจกรรมและใช้อุปกรณ์
ประกอบการสอน มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง ควรมีครูที่เป็น
เจ้าของภาษาด้วย และควรมีการกำหนดมาตรฐานคุณภาพขั้นต่ำของครูสอนภาษาอังกฤษ
ระดับประถมศึกษาไว้ด้วยระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองทั้งสามกลุ่มอยู่ในระดับ เห็น
ด้วยมาก

ผู้ปกครองทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในค่านูสอน แสดงว่า
ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและคุณสมบัติที่จำเป็นของครูสอนภาษาในการที่จะช่วยให้การเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นไปอย่างไต่ลัด

๕. เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านวิธีสอน

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ต่างระดับการศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ในเรื่องต่อไปนี้ คือ จำนวนนักเรียนที่เรียนภาษาในห้องหนึ่งไม่ควรเกิน ๒๐ คน ผู้ปกครองที่มีการศึกษา ป.๑-ป.๓ เห็นด้วยปานกลาง แต่ผู้ปกครองที่มีการศึกษา ม.ศ.๑-ม.ศ.๒ และอนุปริญญาขึ้นไปเห็นด้วยมาก, การสอนอ่าน ครูควรให้นักเรียนรู้จักเสียงของพยัญชนะแต่ละตัว แล้วจึงผสมเสียงอ่านเป็นคำ ดีกว่าให้อ่านโดยจำเป็นคำ ๆ ไป ผู้ปกครองทั้งสามกลุ่ม มีความคิดเห็นต่างกันในระดับมาก และครูควรให้ความสนใจและฝึกฝนการคัดลายมือ ภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ผู้ปกครองทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ค่า χ^2 ที่เหลือไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองไม่แตกต่างกัน ผู้ปกครองเห็นว่าการสอนแบบฝึกให้นักเรียนกระทำซ้ำ ๆ เป็นเรื่องที่ดีจำเป็น ครูควรจัดกิจกรรมมาก ๆ มีอุปกรณ์การสอน มีวิธีใหม่ ๆ มาใช้ในการสอน และครูควรพูดภาษาอังกฤษให้มากที่สุดในช่วงการสอน จะใช้ภาษาไทยเมื่อต้องการอธิบายความหมายที่นักเรียนไม่เข้าใจเท่านั้น ครูควรเน้นฝึกการฟังเป็นสิ่งสำคัญประการแรก ส่วนการพูด ครูควรเน้นความสำคัญที่การออกเสียงให้ถูกต้องมากกว่าการพูดให้คล่องอย่างเดียวน ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองทั้งสามกลุ่มอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

๖. เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านบทบาทของผู้ปกครองต่อการเรียนของนักเรียน

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ต่างระดับการศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ ในเรื่องต่อไปนี้คือ
 สภาพแวดล้อมในครอบครัวมีอิทธิพลสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประถม
 ศึกษา ผู้ปกครองควรส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยจัดหาหนังสืออ่าน
 ประกอบเพิ่มเติมหรือของเล่นเกี่ยวกับภาษา ผู้ปกครองทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นต่างกัน
 อยู่ในระดับมาก, ผู้ปกครองจำเป็นต้องให้นักเรียนเรียนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษ ผู้ปกครอง
 ทั้งสามกลุ่มเห็นด้วยต่างกันในระดับปานกลาง, ผู้ปกครองต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นอย่าง
 คุ่มค่า เมื่อนักเรียนเริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้ปกครองที่มีการศึกษา ป.๑-ป.๓ และ
 ม.ศ.๑-ม.ศ.๖ เห็นด้วยระดับมาก แต่ผู้ปกครองที่มีการศึกษาอนุปริญญาขึ้นไปเห็นด้วย
 ระดับปานกลาง, ผู้ปกครองควรสนใจศึกษาภาษาอังกฤษเพื่อช่วยเหลือให้คำอธิบายแก่
 นักเรียนได้อย่างถูกต้อง ผู้ปกครองทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นต่างกันอยู่ในระดับมาก,
 การเรียนภาษาอังกฤษเป็นความรับผิดชอบของครูผู้สอนผู้ปกครองไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้อง
 ผู้ปกครองที่มีการศึกษา ป.๑-ป.๓ เห็นด้วยระดับปานกลาง แต่ผู้ปกครองที่มีการศึกษา
 ม.ศ.๑-ม.ศ.๖ และอนุปริญญาขึ้นไป เห็นด้วยระดับน้อย, การกำหนดเป้าหมายของ
 หลักสูตรภาษาอังกฤษ ควรคำนึงถึงความคิดเห็นของผู้ปกครองส่วนใหญ่ด้วย ผู้ปกครอง
 ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ค่า χ^2 ที่เหลือไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕
 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองทั้งสามกลุ่มไม่แตกต่างกัน ในเรื่องผู้ปกครอง
 ส่วนมากมุ่งหวังให้นักเรียนเรียนรู้อังกฤษเป็นวิชาสำคัญรองจากภาษาไทยและรู้สึก
 ภูมิใจที่นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ตั้งแต่เล็ก ๆ ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญต่อการ
 กำหนดเป้าหมายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ควรให้ความสนใจ และ
 ช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนอย่างสม่ำเสมอและควรหาโอกาสพบปะพูดคุยกับ
 ครูสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนบ้าง

ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองทั้งสามกลุ่มอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

จากผลการวิจัยเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองทั้งสามกลุ่ม จะเห็นว่าความคิดเห็นของผู้ปกครองต่างระดับการศึกษาโดยส่วนรวมที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในคานต่าง ๆ ทั้งหกคานไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่างระดับการศึกษาจะแตกต่างกัน ทั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่า ผู้ปกครองทุกระดับการศึกษายังคงให้ความสำคัญและเห็นความจำเป็นของการเรียนรู้อังกฤษสำหรับสังคมไทยในเมืองหลวงอยู่

ส่วนที่ ๓ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ปกครอง

ในคานการจัดการเรียนการสอน ผู้ปกครองต่างระดับการศึกษาเห็นว่าโรงเรียนทุกประเภทควรกำหนดมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นแบบเดียวกันทั่วประเทศ ส่วนจะเริ่มสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นใดนั้น มีผู้ปกครองให้เหตุผลสนับสนุนทั้งการสอนในระดับประถมต้น ประถมปลาย และมีธยมศึกษา

ในคานครู ผู้ปกครองต่างเห็นความสำคัญของครูระดับประถมศึกษาและคาดหวังที่จะได้ครูที่มีความรู้และคุณสมบัติเหมาะสมที่จะสอนในระดับประถมศึกษา

ในคานการสอน ผู้ปกครองเห็นว่า การฟังเสียงจากเจ้าของภาษาเป็นสิ่งสำคัญ ให้นักเรียนได้ฝึกการฟัง พูด อ่าน เขียนตามลำดับขั้น การสอนศัพท์เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ส่วนการสอนไวยากรณ์ในระดับประถมยังไม่จำเป็นต้องเน้นมากนัก ควรจัดกิจกรรมและบทเรียนให้สนุกสนาน และมีอุปกรณ์ช่วยการสอน

ในคำขอเสนอแนะอื่น ๆ ผู้ปกครองได้ให้ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาหลายประการ เช่น ควรมีศูนย์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กหรือผู้ที่เริ่มเรียนโดยเฉพาะ รัฐควรให้ทุนอุดหนุนในการจัดซื้ออุปกรณ์และแบบเรียน โรงเรียนควรมีห้องปฏิบัติการทางภาษา ครูและผู้ปกครองควรได้พบปะกันอย่างสม่ำเสมอ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อคิดเห็นที่จะเสนอแนะดังต่อไปนี้

ก. ข้อเสนอแนะสำหรับสถาบันฝึกหัดครู หน่วยงานราชการอื่น ๆ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา

๑. ควรมีหลักสูตรการสอนภาษาต่างประเทศหลาย ๆ ระดับ โดยมีจุดมุ่งหมายขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เรียนแต่ละท้องถิ่น ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้เริ่มดำเนินการอยู่แล้ว

๒. สถาบันฝึกหัดครูควรให้ความสนใจเกี่ยวกับมาตรฐานของครูภาษาอังกฤษทุกระดับโดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา ควรคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมจะเป็นครูสอนภาษาอังกฤษในระดับนี้ ซึ่งเป็นขั้นวางรากฐานของผู้เรียน เป็นขั้นที่สำคัญมาก

๓. ควรมีการอบรมครูทั้งด้านเนื้อหา ทักษะทางภาษา และด้านวิธีสอนเพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพของครูให้อยู่ในระดับที่มีประสิทธิภาพ

๔. การที่ผู้ปกครองเสนอให้นักเรียนเรียนพิเศษในวิชาภาษาอังกฤษ แสดงว่าคุณภาพของการสอนของครูยังไม่เป็นที่น่าพอใจสำหรับผู้ปกครอง ดังนั้นครูควรมีการปรับปรุงการสอนของตนอยู่เสมอ มีความตั้งใจและเอาใจใส่ในการสอนให้มากขึ้น เพื่อให้ผลการเรียนของนักเรียนเป็นที่น่าพอใจ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ปกครองบางคนไม่สามารถจะให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่บ้านได้ เนื่องจากพันความรู้ของผู้ปกครองไม่เท่ากัน

๕. กระทรวงศึกษาธิการหรือโรงเรียนควรทำหน้าที่เผยแพร่ข่าวสารทางการศึกษาถึงผู้ปกครอง เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง เช่น การพบปะระหว่างผู้ปกครองและครู การจัดการอภิปรายทางวิชาการ การเสนอข่าวการศึกษาผ่านสื่อมวลชน เป็นต้น

๖. รัฐบาลควรเอาใจใส่ในการศึกษาระดับประถมศึกษาอย่างจริงจัง เพื่อแก้ไขปัญหาทางการประถมศึกษา มุ่งพัฒนาพื้นฐานการประถมศึกษาให้ดี เพื่อให้คนส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพ

๗. เนื่องจากนักเรียนชั้นประถมศึกษามีพื้นฐานในวิชาภาษาอังกฤษไม่เท่ากัน จึงไม่ควรใช้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งในการตัดสิน เพื่อสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อทั้งในระดับมัธยม ๑ หรือระดับอุดมศึกษา

๘. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจจะวิจัยต่อไป

๑. ควรมีการสำรวจความคิดเห็นค่านิยมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ของผู้ปกครองในส่วนภูมิภาค หรือในโรงเรียนต่างสังกัด เช่น สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบความคิดเห็นของผู้ปกครองอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองในเมืองหลวง

๒. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการสอนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษในค่านต่าง ๆ โดยเฉพาะในค่านจุดมุ่งหมาย และวิธีการดำเนินงานรวมทั้งผลที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนปกติต่อไป